

kuva: Teijo Toivonen

Tervehdys Kipparit!

Teksti ja kuva: Erkki Lauho

Talvi ja kevät ovat taas menneet kuin siivillä istuen. Paljon on kuitenkin ehtinyt tapahtua Espoon Kipparit ry:n toiminnassa. Laivurikurssit alkoivat tammikuussa ja päättyivät 19.04 laivuritukintoihin. Kevään tiukin hetki oli varmaan laivuritukinnot, joissa mm. avomerikurssilaiset ratkoivat tehtäviä liki kahdeksan tuntia.

Tammikuun jäsenillassa selviteltiin iPad-taulutietokoneen soveltuvuutta navigointivälineeksi. Merikarttanavigointikilpailun karsinnat päättyivät 20.1. ja Espoon Kipparit isännöi mestaruuskisat 23.3 Tapiolassa, jossa seuramme oli toiseksi paras.

Välimeren eskaaderi julkistettiin 23.1. Kroatiaan ja samalla pidettiin Eskaaderin tiedotustilaisuus, missä ilmoittautuneita syntyi seitsemän venekuntaa. Helmikuussa kävimme runsaslukuisina Vene 13 Båt näyttelyssä jäsenten ryhmälennushinnalla.

Joulukuun 2012 tenttien diplomienjakotilaisuus oli 13.2. Tässä tilaisuudessa kuulumme Tammisaaren saariston kansallispuiston esittelyn. Jäsenkirjeitä oli jo postitettu pari kappaletta ja kirjeiden sisältö oli historian runsainta. Euroopan sisävesille aikoville pidettiin maaliskuussa CEVNI-sääntöjen kurssi Leppävaarassa ja tentti heti perään.

Vuosikokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat ja esitelmänä pidettiin merenkuluttutkan simulaattorikoukuksesta. Esitelmän innostamana järjestettiin 23-24.3. tutkakurssi teorioineen ja todentuntuksena simulaattoriharjoituksena. Merimiestaitoja kartutettiin 34 hengen voimalla 17-18.4 Meri-

Tätä vappuaattona mökillä Asikkalassa kirjoittaessa lähtivät järvestä jäät Kymen virtausten mukaan. Tämä ilmiö on tiettävästi tapahtunut varsin säännöllisesti (+/- kaksi päivää vapusta) ainakin sadan vuoden ajan - oli mennyt talvi sitten kova tai leuto.

VHF -kurssilla ja SRC-tutkinnolla, joka on rannikkolaiivurin radiotutkinto ja koulutus.

Kevään ekskursio 13.4. suuntautui Eesti Meremuuseumiin ja Tallinnaan, kevättunnelmaa syntyi menopaluumatkalla M/S Finlandialla. Auli Irjala kertoi 15.5. matkapurjehduksesta ja esitteli vasta ilmestynyttä kirjaansa Matkapurjehtijan opas.

Kevät huipentui kesäkuun diplomienjakotilaisuuteen, jossa laivurit saivat ansaitsemansa kunniakirjat. Tilaisuudessa oli mahdollisuus tutustua Espoon Meripelastajien alukseen ja toimintaa. Kesällä odottaa vielä Tall Ship Races laivoihin tutustuminen ja syyskausi avataan tuttuun tapaan merellisellä retkellä.

Näissä tunnelmissa toivotan teille kaikille oikein mukavaa ja lämmintä veneilykautta.

Erkki Lauho
Kommodori

Tallinnan Ekskursio: Eesti meremuuseum

Teksti: Kari Säily, kuvat Teijo Toivonen

Espoon Kipparit teki keväisenä lauantaina 13.4.2013 tutustumismatkan Viron merenkulkumuseoon. Museo sijaitsee Lennusadam / Seaplane Harbourissa (Lentosatama / Vesilentokone satama) Tallinnan lahden rannalla.

Matka alkoi Länsisatamasta varhain aamulla Eckerö Linen uudella Finlandia aluksella. Tunnelmaan pääsimme mukavasti, kun kokoonnuttiin laivan 8. kannella sijaitsevaan kahvilaan ja kilistettiin yhdessä retken onneksi. Laivan komentosillalle emme päässeet, koska turvamääräykset olivat tiukentuneet. Matkapäiväksi sattui pilvinen ja sumuinen sää, yöpakkaset alkoivat hellittää ja myöhäinen kevät heräsi vihdoin.

Tallinnassa ajoimme bussilla kohti Lentosatamaa. Työhönsä vakavasti paneutunut, mainio oppaamme kertoi lennokkaasti reittimme varrella olevien, vielä kunnostusta odottavien alueiden ja niiden rakennusten tarinoita. Samalla saimme tyhjentävästi tietoa tulevista kohteistamme.

Museo oli koottu alaltaan 50x105m, avara ja korkeaan halliin, josta käytettiin nimitystä hangaari eli teräsbetonivaja. Vuonna 1916 vesilentokoneita varten rakennetun hangaarin sisällä ei ole tukipilareita. Hallin muodostaa kolme itsekantavaa, keskimäärin 8-12 cm vahvuista teräsbetonista kupolirakennetta.

Osin kookkaksiinkin näyttelyesineisiin tutustuttiin hallia kiertävältä siltarakennelmalta ja lattiatasolta.

Museoretkelle lähdettiin Itämeren uusimmalla risteilijällä Eckerö Linen Finlandialla

Lembit sukellusvene on museon ylpeys ja monille kävijälle mielenkiintoisin kohde.

Viron vanhin laivalöytö on Maasilinnan hylky 1500-luvulta. (kuva: Janne Laaksonen)

Museossa esitellään Viron merellistä historiaa varsin laajasti, myös sukellus oli vahvasti esillä.

Huviveneillä on näkyvä sija näyttelyssä. Laiturin vieressä "kelluivat" sulassa sovussa Hait, jääpurret ja tällaiset perämoottorikaunottaret.

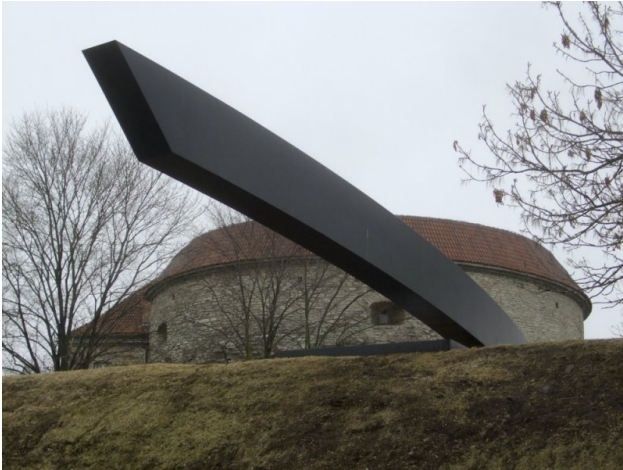
Maasilinnan laiva oli säilynyt osa 1500 -luvulla rakennetusta, 1987 rannalle nostetusta yksimastoisesta, kannettomasta laivasta. Museoon konservoitu laiva tuotiin v. 2010.

Virolla oli vuosina 1919 - 1933 Englannissa valmistettuja, Short 184 vesilentokoneita 8 kappaletta huvi- ja siviilikäytössä. Koneella kuljetettiin myös postia Helsingin ja Tallinnan välillä.

Englantilaisen Vickers-Armstrong'in valmistama Lembit sukellusvene saatiin Vieroon vuonna 1937. Aseistuksena sukellusveneellä oli 4 torpedoputkea, 20 miinaa, 1x40mm tykki Bofors ja 1x7,3mm konekivääri. Viron miehityksen aikana

Lembit suoritti Neuvostoliiton Baltian laivastossa II maailmansodassa kolme vakavasti vaurioittanutta iskua. Lembit ja suomalainen sukellusvene Vesihäsi harjoittivat myös yhteistoimintaa. Vuonna 1979 alus tuli takaisin Tallinnaan ja toimi vedessä museolaivana. Lembit nostettiin kuiville kesällä 2011.

Museon lattiatasolla oli esillä useita torpedoita, merimiinoja sekä lukuisia vastaavia esineitä.

Museossa vanhempi osa sijoittuu kaupungin muurissa olevaan Paks Margareetta torniin. Etualalla Estonian turman muistomerkki.

Lentosataman jälkeen seuraava tutustumiskohteemme oli Viron

merimuseo. Se sijaitsee 1500 -luvulla rakennetussa, 20 metriä korkeassa tykkitornissa, kutsumanimeltään Paksu Margareeta. Muhkea torni on osa jäljellä olevaa, meren suunnalta Tallinnaa suojaavaa linnoitusmuuria. Halkaisijaltaan 25 metristä tornia on aiemmin käytetty niin ammus- ja asevarastona kuin vankilanakin. Näyttelyssä on esillä Viron merenkulkua ja kalastusta käsittelevää materiaalia kautta aikojen. Turmalaiiva Estoniasta on esillä pienoismalli, pelastusrenkas ja muuta esineistöä. Neljäkerroksisen museon kattotasanteelta avautui mahtava näköala vanhaan kaupunkiin ja satamaan.

Matka oli mieleenpainuva ja avartava. Hienon museon kokoelmiin tulee varmasti tutustuttua uudelleenkin.

KIPPARIEN
NETTISIVUILLA ON
RUNSAASTI KUVIA
TÄSTÄKIN
EKSKURSIOSTA!

Museon sisällä on myös näyttelyä, jossa on esillä muun muassa pelastusrenkas ja muuta esineistöä. Varsinkin pelastusrenkas oli mielenkiintoinen.

Melkein kaikki retkeläiset ryhmäkuvassa Paks Margaretan katolla. (kuva: Erkki Lauho)

Veneviiri

Teijo Toivonen

Espoon kipparit hankki juhlavuotensa kunniaksi veneviirin.

Viiri on kaksikärkinen ja kooltaan 36x22(11) cm, valkoisella pohjalla on yhdistyksen logo sinisenä. Veneviiriä voi käyttää veneessään tunnuksena yhdistyksen jäsenyydestä, tarkempi kuvaus ja ohjeet löytyvät nettisivujen kohdasta: Info/Säännöt. Ohjeet toimitetaan myös viirin mukana.

Jäsenet voivat ostaa veneviirin täyttämällä nettisivuilla olevan lomakkeen tai lähettämällä tilauksen kirjeitse. Viiri maksaa 25,00 euroa (hinta sisältää postituksen). Toimitus tapahtuu varastosta sen jälkeen kun maksu on tullut Kipparien tilille, maksuohjeet saa tilaamisen yhteydessä.

Viirejä myydään myös monissa Espoon Kippareiden tilaisuuksissa edulliseen käteishintaan, kysy tarkemmin paikalla olevilta johtokunnan jäseniltä.

Lähetä meille viikon kuva

Teijo Toivonen

Espoon Kippareiden nettisivuilla julkaistaan joka viikko jäsenten ottamia valokuvia, jotka liittyvät jollain tavalla veneharrastukseen tai muulla tavalla mereen. Kuvia on julkaistu säännöllisesti jo yksitoista vuotta,

Vuoden kuva 2007 ”Sumu yllättää Helsingin edustalla” kuvaaja Hasse Pettersson

kaikki kuvat ovat nähtävänä Kipparien sivuilla.

Vuosittain kuvista valitaan jäsenäänestyksellä yksi, joka nimetään vuoden kuvaksi. Vuoden kuvan ottaja palkitaan vuosikokouksessa pienellä palkinnolla.

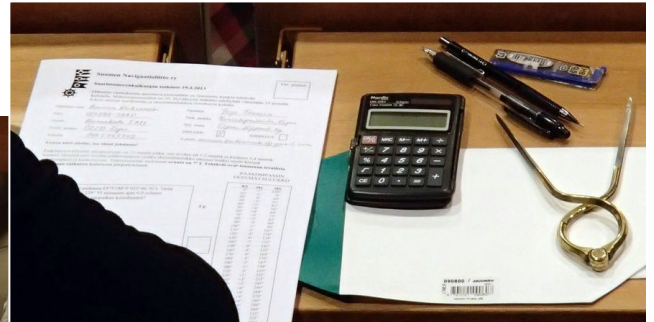
Kiihkeimmän veneilykauden nyt alkaessa muistutamme taas kaikkia jäseniä pitämään kameran käsillä ja toivomme, että lähetät parhaat otokset meidän kaikkien iloksi. Lähetyslomake löytyy Kipparien nettisivuilta.

Kevään merenkulkuopin tentit

Teksti: Kalervo Karppinen, kuvat: Janne Laaksonen

Espoon työväenopisto järjesti keväällä 2013 yhteensä neljä Saaristomerenkulun kurssia Leppävaarassa, Matinkylässä ja Tapiolassa. Rannikkomerenkulkua opiskeltiin kahdella kurssilla Matinkylässä ja Tapiolassa. Syksyllä 2012 Espoon keskustassa Kuninkaantien lukiossa alkanut Tähtitieteellisen merenkulkuopin kurssi jatkui keväällä 2013. CEVNI-kurssi pidettiin Leppävaarassa Ruusutorpan koululla 5.-7.3.2013.

Ruusutorpan koulun auditoriossa lähes kaikki varatut paikat täyttyivät saaristomerenkulun tutkinnon suorittajista.

Merenkulkuopin tutkinnot järjestetään kaksi kertaa vuodessa, joului- ja huhtikuussa. Tänä keväänä Navigaatioliiton valtakunnallinen tutkintopäivä oli perjantai 19.4.2013. Espoon Kipparit järjesti tutkinnot Etelä-Tapiolan lukiossa, Ruusutorpan koululla ja Työväenopiston Itätuulenkujan toimipisteessä.

Navigointikurssit tuottivat jälleen komean joukon uusia laivureita. Tutkintoihin 19.4. osallistui kaikkiaan 99 kipparikokelasta, joista 91 läpäisi tutkinnon. Saaristotutkintoon uskaltautui yhteensä 51 henkilöä, joista 47 suoritti tutkinnon hyväksytysti. Saaristokurssilaisten tenttitulosten keskiarvo oli kiitettävät 22,8 pistettä. Parhaan tuloksen 28.5 pistettä saavutti Lasse Huovinen.

Rannikkokursseilta tutkintoon osallistui kaikkiaan 29 henkilöä, joista 25 teki hyväksytyt tutkintosuorituksen. Kaikkien tulosten keskiarvoksi rannikon osalta tuli 22,0 pistettä, joka sekä vastaa kiitettävää arvosanaa Navigaatioliiton arvosteluasteikolla. Rannikotutkinnon parhaan pistemäärän 29,0 saavuttivat Tomi Bruns ja Juha Risku.

Avomeritutkinnoissa oli 19 kokelasta, joista kaikkien suoritus hyväksyttiin. Koko avomerikurssin keskiarvo oli huikat 26,9 pistettä. Viisi avomerilaivuria, Jukka Juottonen, Paavo Juutilainen, Kalle Korenius, Veli-Matti Siliämaa ja Jari Syväsalmi saavuttivat maksimituloksen 30,0 pistettä.

Navigaatioliiton Tutkintolautakunta kokoontui 15.5.2013 ja kokouksessa valittiin perinteisen Arvo Heikki Sainion muistopalkinnon saaja. Tänä keväänä loppuviivalla Arvo Heikki Sainion palkinnon saajaksi oli kolme avomerilaivuria, joista kaksi oli Espoon Kippareiden kurssilta. Kolmikosta parhaaksi erottui Espoon Kippareiden Jari Syväsalmen suoritus. Kurssin opettajana toimi kommodorimme Erkki Lauho. Onnittelut

Jarille ja Erkille! Tämä on jo toinen kerta lyhyen ajan sisällä kun Espoon Kipparit saa haltuunsa tämän arvostetun palkinnon. Tuomo Karppinen ja Erkki Lauho voittivat palkinnon keväällä 2011.

Sainion muistopalkinto on perustettu Navigaatioliiton täyttäessä 30 vuotta vuonna 1987. Palkinto on saanut nimensä Navigaatioliiton perustaja- ja kunniajäsenen Arvo Heikki Sainion mukaan. Se luovutetaan vuodeksi kerrallaan sille seuralle, jonka järjestämässä tutkintotilaisuudessa on saavutettu määrättyjen kriteerien mukaisesti paras tulos tähtitieteellisen merenkulkuopin tutkinnossa. Palkinnon on lahjoittanut Merenkulkuhallitus ja se on 1800-luvulla valmistunut kaukoputki nahkakoteloineen. Putkelle koteloineen on teetetty erikseen jalopuinen laatikko, johon kiinnitetään voittaneiden seurojen nimilaatat. Kurssin opettaja ja oppilas saavat liiton yleisdiplomista muokatun kunniakirjan.

Keväällä 2013 järjestetyn CEVNI-kurssin päätteeksi järjestetyn tutkinnon suoritti 10 henkilöä. Kaikkien tulokset olivat yli 50 pistettä, maksimipistemäärän ollessa 60 pistettä. .

Tutkintojen diplomienjakotilaisuus pidettiin keskiviikkona 5. päivänä kesäkuuta 2013 EPS:n klubirakennuksessa Nuottaniemessä. Paikalle kutsuttiin kaikki tutkinnon suorittaneet ja diplomien tilanneet 74 kipparia noutamaan diplomiensa. Ne uudet kipparit, jotka eivät päässeet paikalle, saavat diplomiensa kotiin postitettuna.

Tutkinnon helpoimmat ja hankalimmat

Teijo Toivonen

Saaristomerenkulun tutkinnossa helpoimmaksi osoittautui oikein/väärin -tunnistustehtävä 9. Kaikkien vastausten keskiarvopisteet olivat 3,7 (92% maksimista). Eniten virheitä tehtiin sääöstehtävässä 7. Kahden pisteen tehtävän keskipistemäärä jäi alle 0,9:n (45% maksimista).

7. a) Olet tulossa 5,2 m ahdasta väylää pitkin kohti kaakkoa. Edessäsi mutkittelee alle 6 m pitkä purjealus. Kumman on sisävesisääntöjen mukaan annettava tietä?

b) Mitä säädetään vesiliikennelain 7§ vesikuluneuvon luovuttamisesta toisen henkilön kuljettavaksi?

9. Merkitse rastilla oikea vaihtoehto:

- a) Luonnonsuojelualue ja suoja-alue ovat sama asia.
- b) Fosfori ja typpi aiheuttaa vesistöjen rehevöitymistä.
- c) Lippu tarkoittaa ”sukeltaja vedessä”
- d) Vasemman puoleinen sivuvalo on punainen

Rannikkomerenkuluntutkinnossa kaikki Espoon Kippareiden tenttiin osallistuneet onnistuivat saamaan täydet pisteet kantasataman vuorovesitehtävästä 7. Heikoimmin puolestaan selviytyttiin merkintälaskutehtävästä 2. Tässä 3 pisteen tehtävässä saatiin keskimäärin 1,9 pistettä (63%)

2. Lähtöpaikkasi on 59°40,0'P 024°16,5'I. Olet matkalla paikkaan 59°25,0'P 023°34,5'I.

- a) Laske merkintälaskulla suunta ja matka!
- b) Piirrä reitti kartoille.

7. a) Mikä on veden syvyys Hangon satamassa 19.7.2004 klo 09.23, kun merikartan ilmoittama syvyys on 2,4 metriä?

- b) Paljonko on varavettä, jos aluksen syväys on 2,1 metriä?
- c) Voidaanko lähteä satamasta klo 18.31?

Hyödyllinen tutkakurssi

Teksti: Seppo Sinervo, kuvat: Erkki Lauho ja Seppo Sinervo

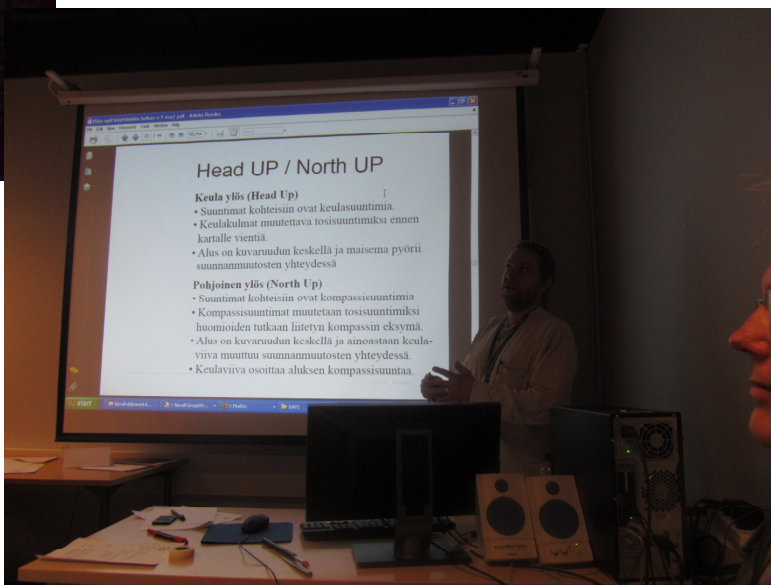

Kurssilaisten käytössä oli kolme simulaattorisiltaa, joissa kussakin oli kaksi tutkaa. Ensin varsinaisia harjoituksia perehdyimme siltojen hallintalaitteisiin ja samalla sovimme että plotteria/ammattimerenkulkijoiden ECDIS-järjestelmää ei tällä kertaa käytetä apuna. Kurssin mielenkiintoisinta antia olivatkin saaristoajot pelkän tutkan ja merikartan avulla sumussa, lumimyrskyssä ja pimeässä.

Meistä kurssilaisista muodostettiin kolme venekuntaa, jotka vaihtuvissa sääolosuhteissa pääsivät näyttämään taitonsa mm. Rauman edustalla, Hamina-Kotka suunnalla sekä lähestymään Helsinkiä sakeassa sumussa ja ohjaamaan aluksensa Kustaanmiekan väylää pitkin Kruunuvuorenselälle.

Nämä harjoitukset opettivat meille tutkan säädön ja perusasetusten merkityksen, mutta kurssin tärkein anti oli oppia tutkakuvan tulkitsemista sekä vetämään siitä oikeat johtopäätökset. Opimme myös miten keskeisiä apuvälineitä tutkan etäisyysrenkaat (Range Ring), elektroninen suuntimaviiva (Electronic Bearing Line EBL) ja ”perävanat” näkyviin piirtävä toiminto (Trails/Wake) ovat lähestyvien alusten tunnistamisessa ja törmäysvaaran välttämässä.

Veneilijän tutkakurssi keräsi 12 kiinnostunutta kipparia perehtymään tutkan käyttöön Aboa Maren koulutustiloihin Otaniemessä. Kurssin kouluttajana toimi merikapteeni Juha Tuulikangas, joka mielenkiintoisten käytännön kokemustensa ryydittämä kertoi tutkan käytön teoriaa ja perussäätöjä ennen kuin ryhtyi vetämään varsinaisia navigointiharjoituksia.

Ensin opeteltiin teoriassa tutkanavigoinnin perusteita ja laitteiden toimintaperiaatteita.

Sumu on sankkaa ja käsityksen ympäristöstä saa vain tutkanäytöltä.

Osalla kurssilaisista oli jo omassa veneessä tutka hankittuna ja toisilla laitteen hankinta oli parhaillaan harkinnassa. Uskon että molemmissa tapauksissa kurssi muodostui mielenkiintoiseksi ja tulee antamaan aivan uudenlaista varmuutta tulevaan tutkatyöskentelyymme.

Syksyllä suunnitellaan toteutettavaksi seuraava tutkankäytön peruskurssi. Lue tarkemmin seuraavasta jäsenkirjeestä!

Meri-VHF –kurssi ja SRC-tutkinto

Kalervo Karppinen

Espoon Kipparit ry on tehnyt taas uuden aluevaltauksen koulutustoiminnassaan. Ensimmäistä kertaa nyt järjestimme jäsenillemme VHF eli Rannikkolaivurin radiokurssin (SRC) ja tutkinnon yhteistyössä Viestintäviraston kanssa.

Tavoitteenamme on jatkuvasti kouluttaa merenkulkuun liittyviä taitoja merihenkisille harrastajille ja näin parantaa merellä liikkumisen turvallisuutta. Tämä kurssi mielestämme on erinomainen lisä koulutustoimintaamme.

Ensimmäinen VHF -kurssi pidettiin 17.-18.04.2013 Espoon kaupungin Työväenopiston Tapiolan aluekeskuksen tiloissa Tapiolassa ja suosio oli hyvä. Paikalla oli yli 30 osallistujaa.

Ennen kurssille saapumista oli annettu ohjeet opiskella aineistoa ostettavasta painetusta kirjasta tai monisteista, jotka oli mahdollista tulostaa netistä. Tämä osoittautui hyväksi ohjeeksi sillä tentissä oli paljon kysymyksiä ja aikaa rajallisesti.

Kurssin erinomaisena pitäjänä toimi Ari Caselius. Kurssi oli jaettu kahteen iltaan, joista ensimmäisenä käytiin läpi kirjan aiheita ja seuraavana iltana vielä joitakin asioita minkä jälkeen pidettiin tentti. Tentissä oli paljon radiopuhelimen käyttöön käytännössä liittyviä kysymyksiä. Tenttikysymykset oli jaettu kahteen ryhmään – turvallisuuteen liittyvät ja tavalliset asiat. Ensimmäisestä osasta piti osata vähintään 80 % ja toisesta vähintään 60%, jotta läpäisee tentin. Tutkintoon osallistui 27 henkilöä ja heistä 25 suoritti sen hyväksytysti, mikä oikeutti heidät saamaan kansainvälisen rannikkolaivurin radiotodistuksen.

Kurssista saimme pääasiassa hyvää palautetta ja kannustusta jatkaa kurssin järjestämistä. Asian paljouden johdosta ja ajan ollessa rajallinen, aiheutti tämä joitakin kriittisiäkin kommentteja. Otamme näistä opiksi ja pyrimme saamaan aikakysymyksen paremmin hallintaan seuraavalla kurssilla. Seuraava kurssi on suunniteltu toteutettavaksi tämän vuoden syksynä.

Merikarttanavigoinnin mestaruus jälleen Tampereelle

Teksti: Tuomo Karppinen, Kuvat: Teijo Toivonen

Merikarttanavigoinnin loppukilpailu, johon oli valittu karsintakilpailun kaksikymmentä parasta ja edellisen vuoden voittaja, järjestettiin lauantaina 23.3.2013 Espoon Tapiolassa. Kilpailupaikalle saapui kahdeksantoista osanottajaa. Henkilökohtaisen kilpailun ohella käytiin navigaatioseurojen välinen joukkuekilpailu. Finaalin käytännön järjestelyt hoiti Espoon Kipparit, koska viime vuonna kilpailun voitti seuran jäsen Teijo Toivonen.

Merikarttanavigoinnin mitalikolmikko, Suomen mestari Anssi Kukko laivakelloineen keskellä. Liittojen merikarttatyöryhmän jäsenet laidoilla, vasemmalla puheenjohtaja Rabbe Lutz

kahdenneksitoista. Espoon Kipparit kamppaili joukkuekilpailun voitosta tamperelaisten kanssa. Vaikka Espoossa oltiin, tamperelaiset olivat parempia.

Suomen Navigaatioliitto on järjestänyt kilpailun vuodesta 1987. Kilpailua hallitsi pitkään Tampereen Navigaatioseuran Marko Valo, joka voitti mestaruuden 1999 ja kuusi kertaa peräkkäin 2003 – 2008. Tänä vuonna finaalissa oli kolme seuran jäsentä kuten myös Espoon Kippareista.

Kilpailussa oli vakiintuneen tavan mukaan seitsemäntoista tehtävää, jotka oli sommiteltu Carta Marinalla tapahtuvan venematkan ympärille samaan tapaan kuin Saaristolaivurin tutkinnossa ja karsintakilpailussa. Tehtävissä mitattiin sijaintia ja suuntaa, laskettiin etäisyyttä, nopeutta ja aikaa. Kysymyksiä oli myös valoista ja äänimerkeistä. Tehtävät olivat vaikeita, monen mielestä vaikeampia kuin edellisellä kerralla. Kahden ja puolen tunnin vastausaika aiheutti aikapaineen.

Melkein kaikki kilpailijat yllätti tehtävä, jossa piti laskea etäisyys horisonttiin katoavaan Finnbankenin majakkaan. Laskukaava on annettu harjoitusmerikarttojen loistoluetelossa, mutta kaavan muistaminen tai johtaminen kovassa kiireessä ei ollut helppoa. Kolmetoista kilpailijaa kahdeksastatoista sai tehtävästä täydet virhepisteet. Voittaja Anssi Kukon ja Teijo Toivosen vastaukset olivat kuitenkin melko lähellä oikeaa. Kylkihinauksen kulkuvalot taas jäivät voittajalta tunnistamatta, kun moni muu selvitti tehtävän virhepisteittä.

Tällä kertaa karttanavigoinnin Suomen mestaruuden voitti Anssi Kukko Tampereen Navigaatioseurasta, toiseksi sijoittui Seppo Himanen Kouvolan Kippareista ja kolmanneksi Seppo Valtonen Sulkavan Pursiseurasta. Järjestävää seuraa finaalissa edustivat Matti Hämeen-Anttila, Dani Sipilä ja Teijo Toivonen, joka viidennellä sijallaan osoitti, että viime vuoden voitto ei ollut sattumaa. Hyvin menestyivät myös Sipilä ja Hämeen-Anttila sijoittuen kymmenenneksi ja

Espoon Kippareiden Teijo Toivonen joutui luopumaan kiertopalkintona olevasta laivakellosta, joka nyt matkasi Tampereelle. ”Kiinnitys-reijät jäivät kuitenkin seinään...”

Vuoden 2013 merikarttanavigoinnin mestari

Merikarttanavigoinnin Suomen
Mestari 2013 Anssi Kukko.
Tampereen Navigaatioseura.

Espoon Kipparit haastatteli kilpailun voittajaa, Anssi Kukkoa, joka edustaa Tampereen Navigaatioseuraa. Näin hän kertoi valmistautumisestaan finaaliin, loppukilpailusta ja navigointiharrastuksestaan.

*Kuinka monta kertaa olet osallistunut karsintakilpailuun, entä finaaliin?
Aikaisempi menestys.*

- Olen osallistunut karsintaan neljä kertaa ja finaalissa olin nyt kolmannen kerran. Ensimmäisellä finaalikerralla olin kolmas ja toisella neljäs. Toissa vuoden karsinnassa tein pahan huolimattomuusvirheen ja putosin pois finaalista. Tänäkin vuonna meinasi käydä samalla tavalla, mutta pääsin mukaan varapaikalta, kun joku paremmin vastannut perui osallistumisensa finaaliin.

Harjoittelitko finaalia varten jollain tavalla?

- Harjoittelu jäi tänä vuonna muiden kiireiden takia vähiin ja kertasin ainoastaan sääntökirjaa edellisenä iltana. Karttatehtävät ja laskut ovat kuitenkin mielenkiintoisia ja olen aiempina vuosina laskenut vanhoja karsinta- ja finaalitehtäviä moneen kertaan.

Onko teillä Tampereella seuran järjestämiä sisäisiä tai tamperelaisille

tarkoitettuja navigointikilpailuita?

- Joka kevät on perinteisesti ollut seuran sisäinen karttanavigointikilpailu, mutta viime vuonna osallistujia oli niin vähän, että kilpailua ei tänä keväänä järjestetty. Kesäisin on pidetty käytännön navigointikilpailuja myös Näsijärvellä, mutta niissäkin on viime aikoina ollut pulaa osallistujista.

Mitä välineitä käytit finaalissa? Oliko suurennuslasi?

- Minulla on käytössä aikanaan saaristolaiivuri-kurssilla jaetut välineet: harppi, kolmioviivain, tavallinen viivain, laskin sekä kynä ja pyyhkumi. Alkuperäisen kynän olen tosin päivittänyt 0,3 mm lyijytäytäkynään. Suurennuslasia en ole vielä tarvinnut, mutta ikänäkö alkaa pikkuhiljaa vaivaamaan, kun piirrän tai mittaan kartalla.

Kuinka hyvin aika riitti kilpailussa?

- Aika loppui pahasti kesken ja kahta tehtävää en ehtinyt tekemään lainkaan.

Mikä oli vaikein tehtävä?

- Pitää tunnustaa, että osaan meriteiden säännöt melko heikosti. Niinpä alusten valo- ja merkkikuviot ovat aina haasteellisia. Tänä vuonna kysytty valokuvio oli sen verran vaikea, että kiireessä en edes yrittänyt vastata siihen.

Mitä mieltä olet siitä, että karsintakilpailussa ja loppukilpailussa paremmuus ratkaistaan niin eri tavalla? Karsinnassa voi käyttää lähdekirjallisuutta ja aikaa on rajattomasti, loppukilpailussa lähteet on kielletty ja aikaa on 2,5 tuntia?

- Minusta nykyinen systeemi on hyvä ja mielenkiintoinen. Karsintakilpailussa voi etsiä vastauksia kirjallisuudesta ja samalla oppia uusia asioita. Loppukilpailussa pärjäävät kuitenkin ne, jotka osaavat teoriotehtävät ilman apumateriaalia ja pystyvät myös saamaan laskujen tulokset tarkasti oikein. Ehkä tämänkertainen finaali oli poikkeus ja teoriotehtävillä ei ollut niin suurta merkitystä kuin aiempina vuosina. Ymmärrän kuitenkin finaalitehtävien tekijöitä, sillä tehtävien vaikeustasoa ja niiden ratkaisemiseen kuluvaa aikaa on varmasti vaikea arvioida etukäteen.

Opetatko laivurikursseja?

- En opeta.

Harrastatko veneilyä? Minkälaisella veneellä?

- En voi sanoa, että varsinaisesti harrastaisin veneilyä. Meillä on kyllä alumiininen perämoottorivene Näsijärvellä ja perheen kanssa olemme käyneet kauniilla ilmalla läheisissä saarissa ja Näsijärven alavesillä olevissa seuran tukikohdissa.

Mikä on ammattisi ja onko siitä hyötyä merikarttanavigoinnissa?

- Toimin tuotepäällikkönä Nokia Siemens Networksilla, mutta tehtäväni eivät liity mitenkään navigointiin tai veneilyyn.

Toukokuun jäsenillassa Auli Irjala kertoi valtameripurjehduksesta

Teksti: Tuomo Karppinen, kuvat: Teijo Toivonen

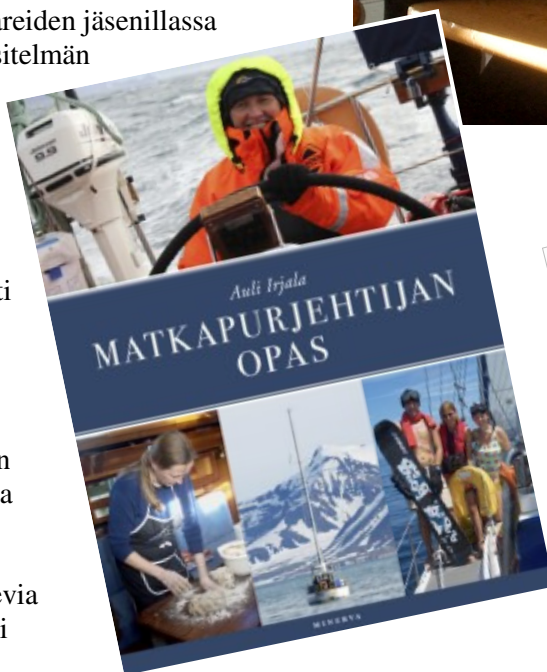
Mitä tekee purjehtija palattuana kotiin Suomeen neljä vuotta kestäneeltä 44 000 mpk pitkältä valtameripurjehdukselta? Hän tietysti ostaa uuden veneen ja alkaa suunnitella uutta pitkää purjehdusta.

Tällaisen matkan puolisonsa Hannu Aulinin kanssa S/Y Kristiinalla tehnyt Auli Irjala kirjoitti lisäksi matkan kokemuksista kaksi kirjaa. Vuonna 2007 ilmestynyt matkakirja ”Meren selkä taittuu” kuvaa purjehdusta, eksoottisia satamapaikkoja, matkalla kohdattuja ihmisiä ja eläimiä linnuista harmaakarhuihin ja ryhävalaisiin.

Matkan ja siihen valmistautumisen kokemusten perusteella syntyi myös ensimmäinen suomenkielinen ”Matkapurjehtijan opas”, joka ilmestyi tänä vuonna. Kirjaan on kerätty myös muiden kuin Irjalan ja Aulinin kokemuksia hyvästä matkaveneestä, sen varustelusta ja selviytymisestä vaihtelevissa olosuhteissa.

Auli Irjala piti Espoon Kippareiden jäsenillassa 15.5. mukaansatempaavan esitelmän valtameripurjehduksesta. Todella hienot kuvat matkan varrelta ja tieto siitä, että asioista kertova henkilö oli itse kokenut kaiken kertomansa, loi mahdollisuuden voimakkaasti eläytyä matkan tapahtumiin. Esitys ei kuitenkaan ollut pelkkää tunnelmointia, vaan siitä sai myös paljon yksityiskohtaista tietoa pitkän purjehdusmatkan suunnittelua varten.

Tällaisesta matkasta haaveilevia rohkaisi varmasti tieto, että ei

S/Y Kristiina Alaskan maisemissa.

S/Y Manta

Irjalan ja Aulinin nykyinen vene S/Y Manta

vierailla mm. Skotlannissa, Huippuvuorilla ja Venäjän sisävesillä. Venäjän matkan jäljiltä S/Y Manta on tällä hetkellä Tromssassa, josta uusi matka on tarkoitus aloittaa muutaman viikon kuluttua kesäkuussa. Irjalaa ja Aulinia vetävät puoleensa kylmät alueet. Nyt tavoitteena on Etelämanner, jonne suunnataan Atlantin kautta Brasilian, Uruguay ja Chilen rannikkoa pitkin. Matkaa voi seurata osoitteesta: www.manta2013.blogspot.fi.

tarvitse olla ylisuuria tuloja pystyäkseen toteuttamaan matkan. Yksi tai kaksi henkilöä kiertää purjeveneellä maapalloa 1 000 – 1 500 eurolla kuukaudessa. Merikarttoja tarvitaan kilokaupalla, mutta niitä voi lainata matkan aikaisemmin tehneiltä ja kopioida.

Irjalan mukaan paperikartat pitää olla, plotteri ja tutka eivät riitä. Sekstanttitikin on hyvä olla varalla, vaikka yleensä matkan etenemistä seurataan GPS:n avulla. Samat purjeet kestivät – tosin paikattuina - koko 44 000 mpk pitkän purjehduksen. Veneen ei tarvitse olla luksusjahti. Suuri osa maailman meriä kiertävistä purjeveneistä on pituudeltaan neljänkymmenen jalan ympärillä.

S/Y Kristiinan purjehduksesta löytyy paljon tietoa, muun muassa lokikirjat, erinomaisilta nettisivuilta osoitteesta www.kristiina.kaapeli.fi. Suosittelen silti kirjaa. Olen lukenut melko monta purjehduskirjaa Slocumista ja Kivikoskesta alkaen. Selailun ja ensimmäisten sivujen perusteella ”Meren selkä taittuu” ja ”Matkapurjehtijan opas” sijoittuvat kärkipäähän. Niitä on mukava lukea tänä kesänä veneen kannella vaikka Turun saaristossa. Moni jäsenillan osanottajista käytti tilaisuutta hyväkseen ja osti kirjat. Ja sai niihin vielä kirjailijan omistuskirjoitukset.

Irjala ja Aulin möivät S/Y Kristiinan pian kotiinpaluun jälkeen ja ostivat vuonna 2006 Saimaalta Stormwind 40 – tyyppisen teräsvene S/Y Manta. Sillä on jo ehditty

Kipparien matkapurjehdusillassa sai kirjaansa myös kirjailijan omistuskirjoituksen.

**Pitkä purjehdusmatka ei
ole lomaa.
Se on elämäntapa.**

Taas Suomen paras suoritus avomerilaivurin tutkinnossa

Teksti: Teijo Toivonen, kuvat: Erkki Lauho

Arvo Heikki Sainion muistopalkinnon voittaja 2013. Espoon Kippareiden kurssilainen ja jäsen Jari Syväsalmi..

Tähtitieteellisen merenkulun tutkinnot järjestetään kerran vuodessa.

Tutkinnossa ja siihen liittyvässä

lisätehtävässä parhaiten menestynyttä

on vuodesta 1987 lähtien muistettu

arvostetulla Arvo Heikki Sainion muistopalkinnolla. Espoon

Kippareiden kurssilla opiskellut on lyhyen ajan kuluessa saanut

kaksi kertaa tämän huomion osoituksen.

Arvo Heikki Sainion palkinnon saajasta päättää Suomen

Navigaatioliiton tutkintolautakunta. Voittajaksi valitaan se, joka on

saanut täydet pisteet tutkinnosta ja vastannut ylimääräiseen

Jokeritehtävään, saavuttaen näissä täydellimmän lopputuloksen.

Tänä vuonna tiukkaan loppukamppailuun karsiutui kolme

avomerilaivuria, joista peräti kaksi oli Espoon Kippareiden

kurssilta! Kolmikosta parhaaksi valittiin Espoon Kippareiden Jari

Syväsalmen suoritus. Opettajana on nyt, kuten toissa vuonnakin,

toiminut seuramme kommodori Erkki Lauho.

Kuten urheilukilpailuissa ikään kyselimme tuoreelta avomerimestarilta tunnelmia ja taustoja:

Voitko esittele itsesi lyhyesti?

Pojasta asti purjeveneestä haaveillut mies. Jo nuorena ajattelin, että kun kasvan isoksi, niin rakennan itselleni purjeveeneen. Isäni rakensi aikanaan ison moottoriveneen ja sillä seilaamisesta on paljon mukavia lapsuudenmuistoja, sieltä se kipinä veneilyyn varmaankin on saanut alkunsa.

Millainen on veneilytaustasi?

Edellä kuvatun lisäksi olen vaimon kanssa harrastanut retkimelontaa järvillä ja merellä eri puolilla Suomea, Espoon rannoilla, Inarinjärvellä ja monin paikoin sillä välillä. Lisäksi olen silloin tällöin käynyt kalastamassa kavereiden kanssa.

Mikä sai hakeutumaan viime syksynä tähtitieteellisen merenkulun kurssille ja milloin olet suorittanut alemmat laivurikurssit?

Edellisenä talvena suoritin rannikko- ja saaristokurssit Nummelassa. Vihdissä ei järjestetä tähtitieteellistä merenkulkukurssia ja silloinen opettajani suositteli minulle Espoon Kippareiden kurssia, varsinkin, kun siellä käytetään laskimia apuna.

Oletko erityisen kiinnostunut navigoinnin teoriasta tai tähtitieteestä?

Navigoinnista nimenomaan. Aikomuksena on veneen valmistuttua lähteä Itämeren kauemmaksi, haaveena seilata Australiaan ja tulla vaikka toista reittiä takaisin. Mukaan otetaan vaimon lisäksi sekstantti! Ja ehkä muutama sata muuta varustetta ja tarviketta...

Mikä mielestäsi oli päättyneen tähtitieteellisen merenkulkukurssin paras anti?

Itse asiassa yllätyin, kuinka loppujen lopuksi varsin yksinkertaisilla laskutoimenpiteillä voidaan suorittaa paikannus taskulaskinta lukuun ottamatta ilman nykyaikaisia elektronisia apuvälineitä. Mukava oli myös rupertella veneilystä Erkin kanssa opetustunnin loputtua.

Sainion muistopalkinnon voittaja saa vuodeksi haltuunsa kiertopalkinnon, joka on 1800-luvulla valmistettu kiikari nahkakoteloineen. Palkintoa varten on valmistettu puinen kotelo, johon kiinnitetään voittajien nimilaatat.

Voittaja ja seura saavat myös pysyväksi muistoksi asiaankuuluvat kunniakirjat.

Mikä kurssilla opiskelussa oli haasteellisinta.

Suoraan sanoen saada järjestettyä aikaa lähteä luennolle, pienyrittäjiä kun oltiin vaimon kanssa. Puoliso joutui välillä venymään töiden suhteen, josta hänelle iso kiitos. Nyt on kuitenkin yritys myyty ja venesuunnitelmat askeleen lähempänä toteutusta.

Miten valmistauduit tutkintoon?

Kurssimateriaalia kertaamalla, laskemalla ne pari aikaisempaa mallitenttiä muistin virkistämiseksi.

Missä vaiheessa päätit vastata myös Jokeri-kysymykseen ja osallistua ”mestaruuskamppailuun”.

Jos tentissä annetaan tehtäviä, niin pitäähän niihin kaikkiin vastata, varsinkin jos laskentaa harrastamalla niistä selviää.

Tähtitieteellisen merenkulun ansioitunut opettaja Erkki Lauho ylläpitää vapaa-aikanaan käytännön veneilytaitoja. (kuva: Teijo Toivonen)

Mikä on Arvo Heikki Sainion muistopalkinto?

Vuonna 1987, Suomen Navigaatioliiton täyttyessä 30 vuotta perustettiin vasta kuolleen perustaja- ja kunniajäsen Arvo Heikki Sainion muistopalkinto. Se luovutetaan vuodeksi kerrallaan sille seuralle, jonka järjestämässä tutkintotilaisuudessa on saavutettu määrättyjen kriteerien mukaisesti paras tulos tähti-tieteellisen merenkulkuopin tutkimuksessa. Palkintona olevan, 1800-luvulla valmistunut kaukoputken nahkakoteloineen lahjoitti Merenkulkuhallitus.

Putkelle koteloineen teetettiin erikseen jalopuinen laatikko, johon kiinnitetään voittajien seurojen nimilaatat. Kyseinen opettaja ja oppilas saavat liiton yleisdiplomista muokatun kunniakirjan.

The Tall Ships Races

Teksti: Jorma Puttonen, kuvat: TSR Helsinki

Tall Ships Races on suurten purjelaivojen kilpailu, joka käydään joka 4. vuosi Itämerellä. Helsinkiin saapuu heinäkuussa ainakin 114 alusta, joista suurin on venäläinen 375 jalkainen nelimastoparkki Kruzhenshtern.

Tapahtuman virallinen ohjelma alkaa 17.7. ja seuraavana päivänä 18.7 järjestetään karnevaalikulku ja miehistöparaati Bulevardilla. Perjantaina 19.7. soitellaan sumutorvia isäntäsataman kunniaksi. TSR Helsinki 2013-tapahtumassa seuraa 20.7. Purjeiden paraati, josta alukset lähtevät sitten kohti Riikaa.

Venäläinen nelimastoparkki Kruzhenshtern.
(kuva: Kruzhenshternin arkisto)

Laivat kokoontuvat Harmajan majakan edustalle yhteislähtöön klo 16.00 .

Kisa järjestettiin 1.kerran vuonna 1956 ja nykyiset laivaesittelyt löytyvät www.tallshipsraceshelsinki.fi kotisivuilta. Alukset on jaettu kilpailussa 4 eri luokkaan: A,B,C ja D.

Espoon Kipparit pyrkii järjestämään tapahtuman aikana jäsenilleen laivavierailun, joten kannattaa seurata kesällä aktiivisesti Kipparien tiedotteita ja kotisivuja.

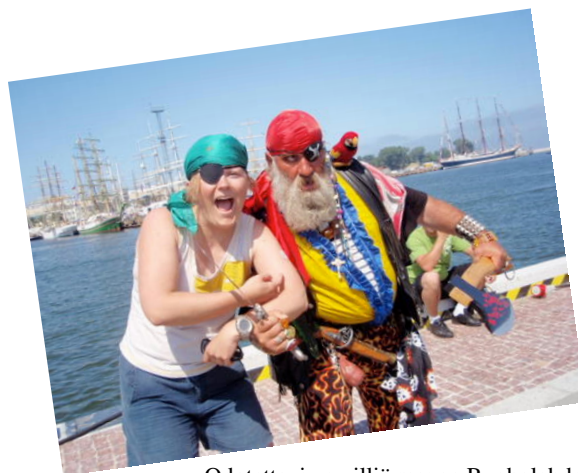
TSR 2013 etappisatamat:

- Aarhus, Tanska 4.-7.7.
- **Helsinki 17.-20.7.**
- Riika, Latvia 25.-28.7.
- Szczecin, Puola 3.-6.8.

Tapahtumasta lisää osoitteesta:

<http://www.tallshipsraceshelsinki.fi/>

Odotettavissa villiä menoä Ruoholahdessa.
(kuva: Laura Kupari)

Retki Jussaröön 18.8.2013

Teksti: Jorma Puttonen

Espoon Kippareiden syyskausi avataan jäsenretkellä Jussarön saarelle sunnuntai 18.8.2013 klo 10:00-19:30.

Lähdemme matkaan sunnuntaina klo 10:00 Kiasman edestä linja-autolla Tammissaareen ja sieltä matka jatkuu risteillen rannikkoreittiä Jussaröön. Laivamatka alkaa Tammissaaren satamasta Sunnan II aluksella (100 hengen alus) klo 12:00 ja perillä Jussarössä olemme pari tuntia myöhemmin. Aluksella tarjotaan

monipuolinen merilounas. Tutustumme oppaan johdolla historialliseen kaivos- ja sotilassaareen kaksi tuntia ja palaamme Tammissaareen noin 18:00. Bussi Helsinkiin lähtee heti tämän jälkeen ja se pysähtyy Kiasman eteen.

Jussarön valtteja ovat erikoislaatuinen luonto, kasvisto ja meri sekä kaivos -ja sotilashistoria, mikä takaa hienon elämyksen. Saarella laiturin välittömässä läheisyydessä on kahvila ja tarjolla muun muassa "kaivospullaa". Reitti saarelle kulkee saariston kansallispuiston upeissa maisemissa ja itse väyläkin on varsin mielenkiintoinen.

Ilmoittautuminen tapahtuu Espoon Kippareiden kotisivuilla julkaistavalla lomakkeella. Osallistumismaksu, joka sisältää bussikuljetukset, laivamatkat, merilounaan ja kohdeoppaan palvelut on jäseniltä 20,00 ja avecilta 30,00 euroa.

Nähdään kauden avauksessa elokuun 18. päivänä!

Kesän ja syksyn tapahtumia

Teksti ja kuvat: Teijo Toivonen

Kesällä Kipparit keskittyvät tietenkin veneilyyn ja purjehdukseen, kukin tahollaan. Toivottavasti kuitenkin tapaamme myös suviaikaan Helsingin Tall Ships Racessa ja kesäretkellä Jussaröön. Tässä alustava suunnitelma syksyn tapahtumista:

17.-20.7.2013 Tall Ships Races

Tutustumme purjelaivojen maailmaan

24.8.2013 Kipparien meriretki

Seilaamme porukalla

2.-12.9.2013 Laivurikurssit alkavat

Saaristo, rannikko ja tähtitieteellinen

6.9.2013 Jäsenkirje 4/2013 ilmestyy

Voit ilmoittautua sähköiselle postituslistalle

11.9.2013 Jäsenilta

aihe ilmoitetaan myöhemmin

14.-21.9.2013 Välimeren eskaaderi

Kroatian Trogir

9.10.2013 Jäsenilta

aihe ilmoitetaan myöhemmin

lokakuu Meri-VHF-kurssi ja SRC-tutkinto

Espoon Kipparien jäsenille

lokakuu Tutkakurssi

Aboa Mare, Otaniemen laivasimulaattori

8.-10.10.2013 CEVNI-kurssi

Euroopan sisävesisäännöt

25.10.2013 Jäsenkirje 4/2013 ilmestyy

Voit ilmoittautua sähköiselle postituslistalle

26.10.2013 Pimeäpurjehdusharjoitus

M/S Maija Helsingin edustalla

20.3.2013 Syyskokous

sääntömääräiset asiat ja esitelmä

marraskuu Merikarttanavigointikilpailu

SM-karsinnat alkavat

13.12.2013 Laivuritutkinnot

Saaristo ja rannikko

Syyslukukauden merenkulun kurssit

Teksti ja kuva: Teijo Toivonen

Vaikka melkein koko kesä on vielä edessä, Espoon Kipparit on yhdessä Espoon kaupungin työväenopiston kanssa suunnitellut syksyn merenkulkukurssien toteuttamisen.

Syyslukukauden kurssit alkavat 2.-13.9.2013 ja ne tähtäävät Suomen Navigaatioliiton 13.12.2013 järjestettäviin valtakunnallisiin laivuritutkintoihin.

Opetuspaikkoina ovat aikaisemmilta vuosilta tutut koulut, Espoonlahdessa, Matinkylässä, Tapiolassa, Leppävaarassa ja Espoon keskustassa. Sen sijaan oppituntien kelloajat ovat muuttuneet hieman aikaisemmiksi! Tarjolla on totuttuun tapaan tähtitieteellisen merenkulun (avomerilaivuri) kurssi, kaksi rannikkomerenkulun kurssia ja suuren suosion takia peräti seitsemän saaristolaivurikurssia. Opettajina jatkavat Erkki Lauho, Kalervo Karppinen, Tuomo Karppinen, Riku Rusanen, Teijo Toivonen ja Jouko Treuthardt. Uutena opettajana aloittaa Juha Pitkänen.

Merenkulun kurssit - Syksy 2013

	maanantai	tiistai	torstai
Saaristo	1. Mattliden 17:30-19:00 J Pitkänen	3. Etelä-Tapiola 17:30-19:00 J Treuthardt	6. Leppävaara 17:30-19:00 K Karppinen
	2. Mattliden 19:15-20:45 T Toivonen	4. Espoonlahti 17:30-19:00 T Karppinen	7. Leppävaara 19:15-20:45 K Karppinen
		5. Espoonlahti 19:15-20:45 R Rusanen	
Rannikko	1. Mattliden 17:30-19:00 T Toivonen	2. Etelä-Tapiola 19:15-20:45 J Treuthardt	
Avomeri	Kuninkaantie 18:30-20:00 E Lauho		
CEVNI			Leppävaara Ruusutorppa ti 8.10. ja to 10.10. E Lauho

Ilmoittautuminen alkaa 16.8.2013 klo 12:00 ja se tapahtuu pääkaupunkiseudun kansalais- ja työväenopistojen yhteisen ILMONET-järjestelmän kautta. Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Tarkempia tietoja kursseista saa Espoon kaupungin työväenopiston opinto-oppaasta ja Ilmonetista. Katso myös Kipparien kurssiesittelyt.

Tervetuloa jatkamaan navigoinnin opiskelua!

Diplomienjakotilaisuus 5.6.2013

Teksti: Teijo Toivonen, kuva: Jarto Luotola

Espoon Kipparien keväällä päättyneillä kursseilla opiskelleille jaettiin laivuridiplomit perinteisin menoin Nuottaniemessä keskiviikkona 5.6.2013. Pullakahvien jälkeen kuultiin Janne Laaksosen mielenkiintoinen esitelmä iPad navigoinnista joka sisälsi paljon käytännön vinkkejä ja henkilökohtaisia kokemuksia. Perinteiseen navigointitaitoon keskittyvän kurssin diplomien jakamisen jälkeenkin keskustelu näistä uusista mahdollisuuksista näytti jatkuvan saadun herätteen pohjalta.

Helteisen illan tilaisuuteen osallistui nelisenkymmentä kutsuttua, lopuille valmistuneille posti tuo ansaitut diplomit ja Kipparien 50v historiikin kotiin. Espoon Kipparit on aina pyrkinyt muistamaan tutkinnoissa parhaiten menestyneitä uusia jäseniään jollakin sopivalla tavalla. Tänä keväänä laivurikurssien priimuksille luovutettiin tunnustuksena Espoon Kippareiden veneviirit.

Saaristolaivureista palkittiin Lasse Huovinen, rannikkolaivureista Tomi Bruns ja Juha Risku sekä avomerilaivureita peräti viisi: Jukka Juottonen, Paavo Juutilainen, Kalle Korenius, Veli-Matti Siliämaa ja Jari Syväsalmi.

Jari syväsalmeille luovutettiin juhlallisesti Arvo H Sainion muistopalkinto Suomen parhaasta avomeritutkinnon suorittamisesta.

Espoon Kippareiden parhaina uusina laivureina oli tilaisuudessa huomionosoitusta vastaanottamassa viisi palkittua. Kuvassa oikealla kaukoputkensa kanssa Jari Syväsalmi ja kommodori Erkki Lauho.

Espoon Kipparien logo

Teksti: Pirkko Jääskeläinen

Kippareiden logon on suunnitellut Kari K. Laurila ja se on signeerattu vuodelle 1993. Laurila on Suomen tunnetuimpia heraldikkoja, jonka teoksessa ”Lippuja ja muita tunnuksia 1993-1995” on puhtaaksi piirrettynä Espoon Kippareiden tunnukset ja kopio Kalevi Lallukan kirjeestä Laurilalle.

Tunnuksessa on keskellä navigoinnissa käytetty sekstantti. Sen ympärillä oleva hevosenkenkä viittaa Espoon kaupunkiin. Espoon hevosenkengää on vahvasti muokattu niin että sekstantti mahtui hyvin sisään. Viiva ylhäällä on karkisuojaus ja se on muotoiltu muistuttamaan meren pintaa. Espoon hevosenkengässä on molemmilla puolin neljä naulanreikää, Kippareiden hevosenkenkä on kolmireikäinen, niin sanottu espanjalaistyylinen. Hevosenkenkä on symbolina yleinen onnentuoja, mutta Espoon vaakunassa se viittaa kruunun virkamiesten ja sotaväen kuljetuksiin, joihin seudun talonpojat aikoinaan lailla velvoitettiin.

Pidä yhteystietosi ajan tasalla

Muista pitää sähköposti- ja osoitetietosi ajan tasalla. Muutokset voit tehdä käyttämällä nettisivulta löytyviä lomakkeita (Info → Jäsentietolomakkeet).

Jos et vielä ole sähköpostitiedotteiden jakelulistalla, käy ilmoittamassa osoitteesi, niin saat ajankohtaisia tiedotteita jäsenkirjeiden lisäksi. Niin ja huomasithan että vastaanottamalla jäsenkirjeet vain sähköisesti säästät myös luontoa.

Nautinnollisia hetkiä kesään ja turvallista matkaa vesillä toivottaa

- johtokunta -